

nødne Driftsmateriel. I Lovene fra 1894 har man jo slaæet Anstæffelsen af det fornødne Driftsmateriel til ny Baneer sammen med de Udgifter, der ellers ere anvendte til Baneanlægene, og man har bestemt, at hele Summen skal tilvejebringes ved Laan. Som sagt, jeg stulde nærmest være tilbøjelig til at slutte mig til en Opfattelse, der siger: Nej, de Penge, vi anvende til Driftsmateriel, altsaa til Anstæffelse af Genstande, der ikke alene bruges, men ogsaa forbruges inden for Løbet af en kortere Arrække, bør ikke stæffes ved Laan, men de bør i alle Tilfælde tages af Overskuddet af den aarlige Statsusholdning. En lignende Betragtning mener jeg ogsaa man bør gøre gældende med Hensyn til saadanne Udgifter som de, der netop nu er Spørgsmaal om paa det foreliggende Forslag, nemlig Udgifter til Udvidelse af bestaaende Stationsanlæg og deslige — som Regel vel at mærke — men det er heller ikke her saa let at fastholde denne Regel uden nogen Undtagelse. Det er jo noget, som jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at saadanne Ændringer ved de bestaaende Stationer, som høre til Dagens Orden, selvfølgelig bør gaa af Driftsudgifterne, eller at de i alt Fald bør afholdes paa Finansloven. Men man kan jo ogsaa gaa noget videre. Man kan jo ogsaa tage den Slags Udvidelser med, som komme efter en længere Arrækkes Forløb paa Grund af, at Driften vokser; dem bør man tage med, men vel at mærke, hvis de ikke have Karakteren af at være fuldstændig ekstraordinære, thi det kan man vel tænke sig, at der kommer Foranstaltninger i den Henseende, som ere af en saa ekstraordinær Bestæffenhed, at det vilde være urimeligt at behandle dem lige med de ordinære Udgifter. Som noget saadant skal jeg nævne f. Eks. Flytning af Stationer, at man altsaa kommer til dette, at man aldeles maa forlade den Station, man har, og opføre en helt ny Station, det er i den Grad en Ændring i de bestaaende Anlæg, at det meget vel kan behandles paa ekstraordinær Maade. Men ellers er jeg i den Henseende enig i de Betragtninger, som bleve gjorte gældende af det ærede Medlem. Derimod tror jeg rigtig nok, at man har fuld Føje til at stille sig anderledes, naar det gælder de egentlige Statsbaneanlæg, og dertil henregner jeg ogsaa Udvidelser af de bestaaende Anlæg, for saa vidt man gennem denne Udvidelse virkelig skaber noget helt nyt og det gælder Dobbeltspor. Det gælder jo altsaa, naar man fra en enkeltsporet Bane gaar over til en dobbeltsporet Bane med den meget forøgede Trafikeringsevne, som den derved faar.

Over for saadanne Anlæg forekommer det mig fuldt befojet, at man tilvejebringer de nødvendige Midler gennem Laan, idet der jo her som Regel vil være Tale om saastore Beløb, at det ikke kan paaregnes, at disse kunne afholdes af det sædvanlige Overskud paa Finansloven. Men saa er der naturligvis et andet Spørgsmaal, der saa opstaar, og det er da dette, at man selvfølgelig skal sørge for, at disse Laan, der saaledes optages eller sættes i Jærnbannerne, i de Statsaktiver, som Staten har i sine Jærnbaneer, blive amortiserede inden for et rimeligt Tidsrum. Det er jo rimeligt nok, og i saa Henseende har jeg allerede nævnt de Regler, der nu bestaa, Regler, som give os en Pligt til at amortisere paa de Laan, der ere optagne i Anledning af Erhvervelse af Jord. Men efter at Lovene af 1894 ere komne, og efter at i Tidens Løb — det er jo ikke slet endnu — Statsgælden vil blive væsentlig forøget netop paa Grund af disse Statsbaneanlæg, kunde jeg meget vel forstaa, om man vilde finde Føje til at tage hele dette Spørgsmaal op, om den aarlige Amortisation af Statsgælden ikke burde forøges.

Madsen-Mygdal: Ja, jeg har nu ikke gjort gældende, at der ingen Sinde burde laanes i Anledning af Jærnbaneanlæg. Det har jeg hverken i Dag eller nogen Sinde tidligere gjort gældende. Tværtimod, jeg finder det ganske i sin Orden, at der blev rejst Statslaan i 1861 og i 1880, fordi det var meget store Anlæg, det da drejede sig om, men jeg maa fremdeles hævde, at jeg nu, hvor der er Tale om en enkelt Jærnbane, ikke finder det rigtig, at Beløbet skal tilvejebringes ved Laan. Jeg tror slet ikke, der er Fare for, som den højtærede Indenrigsminister gjorde gældende, at det kunde blive fornødent at udsætte Jærnbaneanlæg af den Grund, at man ikke havde Penge disponible paa den aarlige Finanslov, at man ikke kunde tilvejebringe Balance paa Finansloven. Det er der i alt Fald ingen Fare for i dette Øjeblik; vi ere jo allefammen godt kendte med, at den finansielle Status er meget gunstig, og at særlig det Finanslovsforslag, som ligger til Behandling i det andet Ting, viser en meget god Status, og tager man de Krav, der ligge for i dette Øjeblik, i Betragtning, er jeg for mit Vedkommende overbevist om, at de Penge, der ere nødvendige til dette Jærnbaneanlæg, nok kunne tilvejebringes, uden at man behøver at ty til Statslaan i den Anledning. Jeg skal yderligere bemærke, at naar man tidligere uden Statslaan har kunnet anlægge